

Seslèria

Flora de Montserrat: La seslèria per Josep Nuet i Badia, Josep M. Panareda i Clopès (Article publicat al Butlletí de Santuari, nº 7, Zona època, setembre 1983)

El nom d'aquesta gramínia és adaptat del nom llatí, *Sesleria caerulea* (L.) Ard. subspècie *calcareae* (Opiz) Celak, perquè no se li coneix cap nom vulgar.

La seslèria és una gramínia perenne, amb una rel foça gruixuda, com un rizoma. Les tiges, de 15-35 cmsón primes, buides, sense nusos, amb 1 o 2 fulls petites i amb una beina llarga. A la unió de la beina amb el limbe de la fulla hi ha una membrana curta, truncada, anomenada lígula, dibuixada en detall a l'esquerra. La majoria de les fulles són situades a la base de les tiges, fan uns 2-4 mmd'amplada i són una mica aspres al marge i obtuses, encara que amb l'extrem acabat en una punta curta. Les flors són 50 hermafrodites, o sigui que comprenen alhora els dos sexes, i s'agrupen en una espiga densa formada per espiguetes amb 2-3 flors cadascuna, tal com és dibuixada en detall al cantó dret. Cada espigueta és formada per dues peces inferiors, les glumes, una d'inferior i una de superior, totes dues amb una aresta i el dors carent. Aquestes glumes clouen les flors - dues en el dibuix- les quals es componen de dues bràctees cada una, que clouen l'ovari. Aquestes bràctees són la glumel·la inferior o lemma, pubescent, amb 5 nervis i 5 dents, de les quals 3 són arestades i la glumel·la superior o pàlea, amb 2 nervis i 2 lòbuls. El color de les fulles i de la planta en general és verd clar una mica glauc, mentre que les inflorescències són marcadament blavoses, tal com indica el nom específic *caerulea*.

Floreix del març al maig. Viu a les cornises de les roques calcàries ombrívols. També cobreix extensions de les roques que tenen poca inclinació i un mínim de sol.

A Montserrat, viu al vessant obac entre 400 i 1200 m, encara que descendeix fins a 190 m, prop de la font de la Valentina, a Monistrol. Al vessant solell del Bruc i de Collbató no baixa gaire dels 1000 m, encara que hi és rara, fins a 500 al camí del Forat o a la Vinya Nova. Aquestes localitats són al límit S d'aquesta espècie a Catalunya.

La soslèria és una planta pròpia d'un pradell que es fa a les cornises ombrívols (*Conopodio-Seslerietum elegantissimae*) estudiat i descrit de Montserrat pel botàmic i fitosocioleg suís J. Brun-Blanquet i els botànics catalans P. Font i Quer i J. Cuatrecasas, que iniciaren l'estudi de la fitosociologia a casa nostra, l'any 1934.

La soslèria és una espècie important en d'altres tipus de pastures calcícoles de llocs ombrívols de la muntanya mitjana i de l'alta muntanya.